

Beslutningsforslag nr. B 66. Fremsat den 7. februar 1992 af Jan Petersen (S), Jytte Andersen (S), Bakholt (S), Ole Vagn Christensen (S), Poul Erik Dyrlund (S), Hans Jørgen Jensen (S), Lone Møller (S), Nyrup Rasmussen (S) og Taaquist (S)

Forslag til folketingsbeslutning om midlertidig ydelse til langtidsledige

Folketinget opfordrer regeringen til inden 1. marts 1992 at fremsætte lovforslag om indførelse af en særlig midlertidig ydelse. Ydelsen udbetales til personer, som ikke mere er omfattet af arbejdsløshedslovens bestemmelser, idet dagpengereetten er opbrugt efter 2. jobtilbud. Ydelsen udbetales med mindst 2.004 kroner om ugen frem til 1. juli 1993.

Bemærkninger til forslaget

I løbet af 1992 og 1993 forventes ca. 6.000 arbejdsløshedsforsikrede langtidsledige at miste deres dagpengere, og de vil være henvist til bistandslovens almindelige bestemmelser, hvilket medfører en voldsom indtægtsnedgang for mange familier.

Beslutningsforslaget skal ses i sammenhæng med Socialdemokratiets øvrige udspil om aktivisering af ledige, hvis hovedpunkter er: uddannelsesdagpenge, aktivitetsfremmende bloktilskud inden for børne- og ældreområdet, jobskabelse i den 3. sektor, aktivitetsdagpenge og en reel indsats over for langvarigt ledige.

Den særlige ydelse skal udgøre et beløb på mindst 2.004 kroner pr. uge. Der kan dog ikke udbetales mere, end der hidtil er udbetalt i arbejdsløshedsdagpenge. Ydelsen forudsættes reguleret i overensstemmelse med den almindelige regulering af pensioner, dagpenge m.m. Ydelsen tidsbegrænses frem til den 1. juli 1993. Personer, der mister dagpengere i perioden 1. januar 1992 og frem til lovens ikrafttræden, skal have ret til ydelsen med tilbagevirkende kraft.

Efter de gældende regler har ledige medlemmer af arbejdsløsheds-kasser, der er fyldt 50 år, ret til gentagne arbejdstilbud. Beslutningsforslaget afgrænser derfor personkredsen til medlemmer af arbejdsløsheds-kasser, der er under 50 år.

Den særlige ydelse har alene til formål at hindre en voldsom indtægtsnedgang, hvorfor den skal være et midlertidigt tilbud til den enkelte. Det forventes, at den enkelte person også vil møde andre muligheder i lokalsamfundet, der både sikrer økonomi og behovet for job og uddannelse.

De konkrete muligheder, den enkelte vil møde, vil imidlertid variere fra kommune til kommune, hvorfor den særlige ydelse sikrer en på landsplan ensartet mi-

nimumsløsning på de økonomiske problemer for den afgrænsede gruppe, der er omfattet af beslutningsforslaget.

De personer, der risikerer at miste dagpengere, skal i god tid og senest 3 måneder forinden falddatoen tilbydes vejledning og senest 1 måned forinden falddatoen have mulighed for at søge ydelsen. Det forudsættes, at spørgsmål om bevilling af ydelsen er afgjort inden falddatoen.

Vejledningen har til formål at sikre, at den enkelte i god tid, inden dagpengere bortfalder, får kendskab til mulighederne for job og uddannelse efter falddatoen, og har som selvstændigt formål at stille den enkelte over for et reelt valg mellem den særlige midlertidige ydelse og ydelser og aktiviteter i henhold til anden lovgivning. Mulighederne for økonomisk støtte i henhold til den sociale lovgivning må derfor ikke forringes, ligesom muligheder for deltagelse i beskæftigelsesmæssige aktiviteter tilrettelagt lokalt fortsat skal være til stede.

Vejledningen skal derfor medføre, at der udarbejdes en personlig handlingsplan, således at alternativerne til den særlige ydelse klargøres, forinden ansøgning om ydelse indleveres. Vejledningen skal desuden have til formål at sikre den enkeltes fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet og arbejdsløsheds-kassen.

I forbindelse med vejledningen skal mulighederne for denne særlige ydelse endvidere oplyses, idet den skal præsenteres som en valgmulighed.

Det forudsættes, at modtagere af den særlige ydelse fortsat står til rådighed for arbejdsmarkedet. Målet skal fortsat være at få et ordinært arbejde. Såfremt modtageren opnår arbejde og indkomst, foretages modregning i ydelsen.